

dette ble innfridd da de omsøkte tippemidlene ble utbetalt. Laget satt faktisk tilbake med et overskudd, takket være all dugnadsjobbing! Attpå til ble det samme år satt opp dommertribune i hoppbakken, og lys i bakken ble også nesten fullført, det manglet bare selve lampene. I tillegg ble det også anskaffet en nyere og bedre snøscooter til løypekjøring. Skigruppa hadde nå faste treningsdager, og gruppa favnet både de som drev med langrenn og hopp. I tillegg hadde hoppgruppa bygd en egen vannskibakke i Fløyta, der man sto på et rullebrett ned ovarenet, tok sats på hoppkanten, og landet i et elegant stup, 10/12 meter ut i vannet. Teknisk komite hopp i kretsen hadde to samlinger i denne bakken, og hoppgruppa trente der 3-4 dager i uka hele sommeren. Det ble også for første gang arrangert en terrengløpskarusell.

Granlis Roman Koudelka

Hoppsskole på Granli. Jahn Bøhnsdalen og Kjell Kristiansen med sine lovende talenter.

Granlistafetten så sitt lys i forbindelse med åpningen av lysløypa den 8/2 1983. Det var invitert lag fra fjern og nær og 13 lag stilte til start. KILS førstelag vant, mens Granlis lag også gjorde en hederlig innsats i konkurranse med distriktets beste "ulver". Granlis lag besto av Otto Kristiansen (mangeårig klubbmester), Finn Fjeldbu og Bjørn Snare. Granlistafetten ble et årlig arrangement fram til vintrene uten snø dukket opp rundt 1990. Skikarusell på kveldstid ble det for første gang vintern 83, og med 112 deltagere ble det en stor suksess. Det gamle uthuset ved Bygdehuset ble dette året omdannet til tidtakerbu, møterom, lager og garasje til lagets snøscooter. Det fungerer fortsatt som lager og lokale for styremøter.

Midt på 80-tallet hadde Granli IL bra anlegg og mange med på treninger og egne løp. I 1985 fikk laget en kretsmester både i hopp – Rolf Andreassen, og i langrenn – Anne Berit Heggland, og mange løpere deltok både i lokale renn, samt i Birken og Vasaloppet. Granli stilte også lag i Holmenkollstafetten, og en gjeng syklet Trondheim – Oslo. Dametrimmen reiste til Oslo og var med i Grethe Waitz-løpet. Denne sportslige aktiviteten holdt seg på omtrent samme nivå også de to neste årene. Det ble også arrangert flere kretsrenn både i hopp, langrenn og kombinert disse årene. For første gang ble det i 1985 lagt ut trimbok på toppen av Åsberghøgda. Lagets første "store" løypemaskin ble kjøpt inn i 86. Veldig godt brukt, men den fungerte.

Granli Bygdehus kommer man ikke helt utenom når man skal se litt nærmere på Granli ILs historie. I 1984 fungerte fortsatt den nedlagte Lier Skole som bygdas "storstue". Huset var pusset litt opp etappevis, men lokalene var små og upraktiske, noe også idrettslaget merket. Det ble derfor til at Granli IL tok initiativ til å foreta en større om- og påbygging av huset. Først ble det foreslått en nyordning for hvordan bygdehuset skulle drives og eies. Nye vedtekter ble laget, og ble behandlet i de respektive "eierlag". Disse ble så endelig vedtatt på ekstraordinært årsmøte i Granli Bygdehus A/L den 20. mai -85. Eierforholdet ble da slik:

Granli IL	52 %
Lier Vel	12 %
Lier Barnepark	12 %
Granli Arbeiderlag	12 %
Granli Ungdomsklubb	12 %

Med denne fordelingen fikk dermed Granli IL et "flertalls eierskap" i bygdehuset, og samtidig har man flere å trekke på både når det gjelder ansvarsforhold

og ikke minst når det gjelder dugnader ved både bygging, og senere vedlikehold av huset. Det ble opprettet en byggekomite bestående av Finn Fjeldbu og Thorbjørn Henriksen, og samtidig var man så heldige at også byggmester Øystein Oppås ble med i komiteen! Nesten tre år og 6000 dugnadstimer senere, kunne Granli Bygdehus AL innvies den 16/4 1988 med stor dugnadsfest for hele bygda. Det var 120 personer til bords – og enda var det plass til å danse! Bygda hadde da fått et moderne forsamlingshus med romslige saler, dusj/garderobeanlegg for damer og herrer, god plass i kjelleren til Ungsomsklubben, samt en nyoppusset leilighet i andre etasje på 120m². Etter at kommunale midler og tippemidler hadde kommet inn, var huset også gjeldsfritt!

Man skulle tro at aktiviteten i laget ble liten i perioden som bygdehuset ble utbygd, men det ble arrangert karuseller både sommer og vinter, og mange deltok også i renn andre steder. I denne perioden ble det også inngått leieavtale med Delphin om Høgda, som da ble brukt som skihytte i flere år. Dette førte til mange nye dugnadstimer, både med istandsetting, vedlikehold og ikke minst å holde hytta åpen og ta i mot folk som kom innom.

De snøfattige vintrene startet i 1989. Mulig Kongsvinger Kommune "så" dette, for de la da ut sin løypemaskin for salg, og Granli IL "fikk" overta den for kroner 90 000. Da hadde Kongsvinger kommune i flere år kjørt opp løyper på de mest benyttede utfartstedene i kommunen, bl.a. på Speismark. Den løypekjøringa ble det da Granli IL som overtok ansvaret for, og ingen vet vel hvor mange timer Finn Fjeldbu tilbrakte på snøscooter oppe på Speismark i de neste tjue åra! Nede i lavlandet ble det imidlertid ikke mye skigåing hverken i 89 eller 90. Granli IL hadde imidlertid likevel flere flotte familiedager på isen på Fløyta. Der var det hockey-kamper og forskjellige krumspring med skøyter på beina, man kunne kjøre spark eller pilke. Alle hadde med mat og drikke, og store bål førte til stor avgang på "ørderstenger" til pølsegrilling. Høgda ble også holdt åpen for selv om man ikke kunne gå dit på ski disse vintrene, var det ikke noe problem å gå dit på beina. Sommerkarusellen gikk sin gang, og Granli Open (terrengløp) ble også arrangert med god deltagelse.

Endelig snø igjen ble det i 91, og skikarusellen kunne igjen gå sin gang. I langrenn var det først og fremst Terje Heggland som utmerket seg med mange gode løp. I hoppbakken var det trekløveret Henrik Hagen, Tor Holt og Kristian Grøndalen

som fikk mange fine plasseringer. Ved bygdehuset ble det anlagt hockeybane med lys, og aktiviteten der var stor. Granli stilte for første gang eget lag i Løkkeserien i fotball.

Hornkjølberget Skianlegg A/L innkalte også til sin første generalforsamling i -91. Fra vedtektene kan man lese: "Andelslagets formål er å bygge og drive skianlegg, primært hopp, eventuelt også langrenn, skiskyting og alpint med garderobeanlegg og servicefunksjoner". Det var med andre ord ikke noe i veien med ambisjonene! Eidskog og Grue kommune tegnet seg for hver sin B-andel à kr 5000. I tillegg var det 10 lokale lag som tegnet seg for hver sin A-andel à kr 2000, hvorav Granli IL var en av disse. Det ble laget tegninger med 3 hoppbakker – 40, 65 og 80 m, samt skiheis til første byggetrinn. Tanken om anlegget dukket opp allerede i 88/89 og håpet var nok at OL-94 utbyggingen også kanskje kunne tilgodese "nærliggende områder" med midler og vekst innen idretten. Slik ble det desverre ikke, og prosjektet ble etter hvert skrinlagt.

Holmenkollstafetten 1995. 3. plass i åpen klasse med fire debutanter på laget.

Så ble det igjen to snøfattige vintre, som medførte lite vinteraktiviteter. Da må man jo bare finne på andre ting, og de første oppmerkede trimløyper på liermoen ble ferdige i -93. Dette takket være midler fra Folk i form til OL, og stor innsats fra Odd Arne og Otto Kristiansen. Etter en del dugnadsjobbing og maskinell assistanse fra velvillige hjelpere fikk Granli IL endelig sin egen fotballbane dette året. Beliggenheten ble rett bak Granli Bygdehus. Dermed kunne man endelig si at planene om egen fotballbane, som dukket opp allerede i 1946, var fullført. Her kunne da de som var med i Løkkefotballen trene, og et damelag ble også etterhvert dratt i gang. Nytt av året var også et sykkeløp med rundt 40 deltagere. "Barneidretten" med varierende aktiviteter ble også igangsatt, og mange småtasser var med.